

den samme før og efter ændringen — ikke behandles som forhøjelse efter § 7, stk. 2.

Begrænsningen vedrørende forhøjede præmiebetalinger skal efter forslaget ikke gælde, hvor forhøjelsen af forsikringsydelsen skyldes, at forsikringsbonus i henhold til en tidligere indgået aftale anvendes til opskrivning af forsikringen.

Den i stk. 2 foreslåede begrænsning gælder kun forsikring. Når der ikke foreslås tilsvarende begrænsning for pensionskasseordninger, hænger det sammen med, *dels* at det her ville være særligt upraktisk at udskilte eventuelle forhøjelser, *dels* at der for pensionskasseordninger i almindelighed ikke kan antages at være nogen fare for misbrug. I øvrigt må det efter de foreliggende oplysninger antages, at de bestående pensionskasseordninger under tilsyn kun i uvæsentligt omfang afviger fra betingelserne i § 2, nr. 4.

Rateforsikringer i pensionsejemed.

Til §§ 8-9.

De gældende bestemmelser i renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c, sidestiller visse kapitalforsikringer med ratevis udbetaling (annuitetsforsikringer og arverenter) med renteforsikringer, d. v. s. forsikringer med løbende, *livsbetingede* udbetalinger. Det hedder herom: „Som renteforsikring betragtes annuitetsforsikringer, når forsikringssummens ratevise udbetaling efter policen skal udstrækkes over et åremål af 10 år eller mere, eller når forsikringen er kombineret med en opsat livrenteforsikring, samt arverenter, alt for så vidt der ikke ved policen er tillagt den til udbetalingen berettigede valgfrihed mellem ratevis eller samlet udbetaling af forsikringssummen.“

Ligesom for renteforsikringer drejer det sig om forsikringer, der er oprettet til fordel for den skattepligtige selv eller hans pårørende.

For annuitetsforsikringer og arverenter af denne art er der således fuld fradragsret for indbetalingerne. Løbende udbetalinger i overensstemmelse med forsikringernes indhold indkomstbeskattes i medfør af renteforsikringslovens § 5 b, medens der i tilfælde af udbetaling af tilbagekøbsværdi eller dispositioner som omhandlet i renteforsikringslovens § 6 b skal svares afgift med 25 pct.

Lovens krav om, at der ikke i policen må være tillagt den til udbetalingen berettigede valgfrihed mellem ratevis eller samlet udbetaling af forsikringssummen — den såkaldte inkonvertibilitet — udelukker dog ikke forsikringens ejer fra for den aftalte forsikringsbegivenheds indtræden at ophæve forsikringen og få en eventuel genkøbsværdi udbetalt,

imod at der indeholdes 25 pct. afgift. Der vil heller ikke af skattemæssige grunde være noget til hinder for, at forsikringsselskabet, efter at forsikringsbegivenheden er indtrådt, tillader rateudbetalingerne afløst af en engangsudbetaling, hvori der skal indeholdes 25 pct. afgift. Da der her, i modsætning til renteforsikringer med livsbetingede udbetalinger, er tale om kapitalforsikringsydelser, som efter forsikringsbegivenhedens indtræden i alle tilfælde skal komme til udbetaling, vil forsikringsselskabet ikke modsætte sig sådan konvertering til engangsudbetaling, hvis ikke policen tillægger tredjemand rettigheder, som er til hinder derfor. De omhandlede lovregler gør det derfor muligt at tegne forsikringer, der ikke skal dække et pensionsbehov, men som alene tegnes med henblik på at opnå en skattebesparelse ved at udnytte den fulde fradragsret for indbetalingerne mod senere i stedet for indkomstskat af fradragsene at svare den relativt lempelige, proportionale 25 pct. afgift af engangsudbetalingen.

Det er så meget mere fristende at skaffe sig skattemæssige fordele på denne måde, som de gældende regler ikke hindrer, at man belåner en sådan forsikring. Ved at belåne forsikringen kan man skaffe sig midler til at finansiere en væsentlig del af forsikringspræmierne, der fuldt ud kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst.

Hertil kan føjes, at rateforsikrings og arverenters karakter af kapitalforsikring medfører, at forsikringsydelserne vil komme til udbetaling, selv om der ved den forsikrede død ikke efterlades „på-rørende“. Herved må forudsætningen for den fulde fradragsret for indbetalingerne for så vidt siges at briste.

De anførte betænkeligheder ved, at de omhandlede rateforsikringer skattemæssigt er sidestillet med renteforsikringer, har rejst spørgsmålet, om det ikke ville være rigtigst, at rateforsikringer i alle tilfælde undergives skattereglerne for kapitalforsikring, jfr. §§ 10 og 50. Man har imidlertid fundet, at vægtige hensyn taler for vedblivende at have regler, hvorefter visse nærmere beskrevne rateforsikringer, der kan antages at være oprettet med henblik på dækning af et reelt pensionsbehov, undergives samme skattemæssige vilkår som de i forslagets § 2 omhandlede pensionsordninger med løbende udbetalinger, navnlig således at der fortsat vil være fuld fradragsret for indbetalingerne til disse rateforsikringer.

Til støtte herfor må for det første nævnes, at selve garantien for, at rateudbetalingerne vil ske, uanset om den eller de i policen indsatte begunstigede lever eller ej, i visse tilfælde vil kunne tjene et egentligt